

Z Á P A D O Č E S K Á U N I V E R Z I T A V P L Z N I
F a k u l t a f i l o z o f i c k á
K a t e d r a g e r m a n i s t i k y a s l a v i s t i k y

PROTOKOL O HODNOCENÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE
(Posudek oponenta)

Práci předložila studentka: Veronika Štěpáníková
Název práce: Spuren der jüdischen Minderheit auf dem Gebiet der Stadt Horažďovice
(Stopy židovské menšiny na Horažďovicku)

Oponoval: PaedDr. Petr Kučera, Ph.D.

1. CÍL PRÁCE (uved'te, do jaké míry byl naplněn):

Práce si klade za cíl popsat minulost Židů na Horažďovicku a zaznamenat stopy, které se po této významné menšině dochovaly. Cíl se autorce v zásadě podařilo splnit.

2. OBSAHOVÉ ZPRACOVÁNÍ (náročnost, tvůrčí přístup, proporcionalita teoretické a vlastní práce, vhodnost příloh apod.):

Práce se v úvodní historické kapitole zaměřuje na dějiny města Horažďovice. Autorka vychází z českých pramenů, což je vhodné pouze u zcela konkrétních údajů, nikoli v obecnějších charakteristikách historických událostí. Pokud by autorka pracovala s německy psanými dějinami Čech (např. *Geschichte Böhmens* Ferdinanda Seibta), vyvarovala by se uvádění počestlých jmen v německy psaném textu své práce (např. Bavor I., Bavor III.). V následující kapitole nazvané Juden, Judentum und ihre Sprache autorka reprodukuje obecné informace z české populárně naučné slovníkové příručky o monoteistických náboženstvích. V němčině existuje velké množství nejen jazykově, ale i obsahově vhodnějších publikací, z nichž bylo možno čerpat obecné informace o judaismu. Z českých prací rozhodně neměla být pominuta monumentální monografie Tomáše Pěkného *Historie Židů v Čechách a na Moravě* (1993, ve 2. přepracovaném a rozšířeném vydání z r. 2001). Pasáže věnované jazykům, jimiž mluvili Židé, pojala autorka opět velmi obecně – neinformuje o konkrétní sociolingvistické situaci v dané lokalitě. Např. u jazyka jidiš představuje právě oblast zemí Koruny české významnou křižovátku mezi západní a východní variantou. Na křižovátkách obchodních stezek docházelo zejména po pogromech v Rusku, na Ukrajině, v Litvě a Polsku k migraci nositelů východní varianty do prostředí s převládající západní variantou (tzv. pemiš tajč). K této problematice existují specializované jidišistické studie. K vlastnímu tématu práce se tak autorka dostává až na straně 19, kde začíná psát o horažďovických Židech a jejich zásadním významu pro obchod a průmysl města. Tato pasáž bohužel končí na str. 25, kde následuje výzkumná část bakalářské práce – dotazníkové šetření reliktní židovské minulosti v historické paměti současných obyvatel města a okolí. 30 respondentů různých generací odpovídalo na šest otázek k minulosti a přítomnosti Židů a židovských památek ve městě. Nepřekvapuje, že správných odpovědí se autorka dočkala od střední a starší generace. Zpracování a vyhodnocení dotazníku je provedeno pečlivě a uvážlivě, autorka nepřeceňuje výši vzdělání respondentů, neboť to v období komunismu nehrálo u tabuizovaných témat podstatnou roli.

3. FORMÁLNÍ ÚPRAVA (jazykový projev, správnost citace a odkazů na literaturu, grafická úprava, přehlednost členění kapitol, kvalita tabulek, grafů a příloh apod.):

Formální úprava práce je velmi dobrá. Jazyková a stylistická úroveň je poměrně vyspělá, menší množství jazykových chyb se týká pouze občasné nejistoty v rozhodování mezi určitým, neurčitým a nulovým členem, některých polovětných konstrukcí s „zu“ + infinitivem či vazeb typu sein zu + infinitiv. Syntaktické chyby nejsou časté, v některých souvětích nejsou jednotlivé věty oddělovány čárkami, spojky by mohly být voleny variabilněji. Kvalitní je grafická stránka práce, diagramům, tabulkám a obrazovým přílohám věnovala autorka náležitou péči.

4. STRUČNÝ KOMENTÁŘ HODNOTITELE (celkový dojem z diplomové práce, silné a slabé stránky, originalita myšlenek apod.):

Celkový dojem z práce je dosti rozporuplný. Silnou stránkou práce je její formální úprava, obsahově však práce není příliš přesvědčivá, neboť jádro práce (konkrétní zjištění k dané lokalitě) je poměrně stručné, zatímco pasáže obecného charakteru tvoří velkou část práce. Předložená bakalářská práce působí dojmem uspěchanosti a nedotaženosti, což je škoda, protože autorka očividně má o danou problematiku zájem – při větším soustředění a znalosti příslušné odborné literatury by jistě byla schopna přispět k popularizaci poznatků o pestré kulturní minulosti rodného města a okolí.

5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY DOPORUČENÉ K BLIŽŠÍMU VYSVĚTLENÍ PŘI OBHAJOBĚ (jedna až tři):

(1) Duchovními a kulturními centry Horažďovic byly jednak synagoga, jednak klášter Řádu menších bratří (minoritů), později kongregace Školských sester de Notre Dame. V období komunistického režimu bylo město proměněno ve vojenskou základnu, jeho minulost byla tabuizována. Jak usilují dnešní obyvatelé města o oživení ztracené historické paměti?

(2) K jakému účelu sloužila budova synagogy v období komunistického režimu?

6. NAVRHOVANÁ ZNÁMKA (výborně, velmi dobře, dobře, nedoporučuji k obhajobě): **dobře**

Datum: 25. května 2016

Podpis:
Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta filozofická
katedra germanistiky a slavistiky
Riegrova 11, Plzeň